

Kombinéza radisty

Paraskupina Silver A patří k nejnámějším londýnským výsadbům, které byly za druhé světové války vysazeny na území protektorátu. Její příslušníci (Alfréd Bartoš, Josef Valčík, Jiří Potůček) seskočili do protektorátu v noci z 28. na 29. prosince 1941, aby se jejich osud naplnil v červnu a červenci 1942. Prostřednictvím jejich vysílačky Libuše bylo dlouhou dobu udržováno spojení domácího nekomunistického odboje s Londýnem. Ačkoli místem působení skupiny byly především Pardubice, Ležáky a vůbec východní Čechy, podílela se významně na přípravě atentátu na Heydricha. Konec Silveru nastal až poté, co Karel Čurda, jenž bohužel prošel také Pardubicemi, prozradil důležité adresy pardubických odbojářů, především rodiny Krupkových a Hladěnových.

2. července 1942 rukou českého četníka na okraji dnešních Pardubic. Asi to pro něj bylo lepší, než kdyby jej Němci dostali živého. Tentýž den Němci na par-

☛ Kombinéza na vysokého chlapa je poznamenána dlouhým uložením v zemi

dubickém Zámečku postříleli pardubické spolupracovníky Silveru A.

Radista Silveru A Jiří Potůček zemřel deset dnů před svými 23. narozeninami. To je věk, ve kterém většina dnešních mladých mužů neumí vzít do ruky zbraň, natož ji ovládat. Potůček měl v tomto věku za sebou boje ve Francii, výcvik v Anglii a dobrovolně se přihlásil k akci, která byla od počátku mísi spíše sebevražednou, bez reálné šance na návrat do bezpečí. Přesto šel a do poslední chvíle se rval s osudem.

Východočeské muzeum v Pardubicích uchovává jako jednu z nejcennějších památek na národní odboj za druhé světové války výsadbářskou kombinézu, která je připisována Jiřímu Potůčkovi a s vysokou mírou pravděpodobnosti mu také skutečně patřila. Jedná se o vzácný typ anglické výsadbářské kombinézy z první vlny výsadbářských operací, používaný v letech 1941–1942. A je to kombinéza pro vysokého muže, což Jiří Potůček byl.

ZVLÁŠTNÍ OSUDY

Potůčkova kombinéza se do pardubického muzea dostala vlastně nadvakrát. Poprvé se tak stalo krátce po válce, kdy byla spolu s padákem velitele výsadku Alfréda Bartoše vykopána na zahradě popraveného pana Tyce v Dražkovicích u Pardubic, kam se dostala krátce po seskoku. Do muzea kombinézu i padák, jenž s ní byl pravděpodobně tehdy vystavován, odevzdal poručík minometné roty J. Formánek, jenž ji pravděpodobně u Tyců také vykopal nebo nechal vykopat.

Památky na pardubický (nekomunistický) odboj byly na pardubickém zámku skutečně vystaveny, ale jen krátce. Na počátku července 1950 se

Život Josefa Valčíka vyhasl 18. června 1942 v pražském kostele Cyrila a Metoděje, kde se ukrýval spolu s dalšími parašutisty. Velitel skupiny Alfréd Bartoš se v Pardubicích 21. června na útěku před gestapem pokusil o sebevraždu zastřelením; zemřel druhý den. Zbýval radista Jiří Potůček. Unikl gestapu ještě jedenáct dnů, ale kruh se zužoval. Zahynul